

OZVĚNY SMIDARSKA

číslo 5	květen 2008	cena: 10 Kč
---------	-------------	-------------

- Obsah čísla*
- *Důležité informace*
 - *Spolky*
 - *Oprava zvoničky*
 - *Finanční výbor*
 - *Čarodějnice*
 - *Aktuality*
 - *MŠ a ZŠ Smidary*
 - *Příspěvky od občanů*
 - *Matrika a jiné*

- *Úvodník redakce*

Vážení čtenáři, toto rozšířené číslo je obohaceno o rubriky, které byly v předchozím vydání vypuštěny. Cena se vrací na původních 10 Kč, neboť se zvýšil i počet stran. Dále bych chtěl poděkovat všem příspěvatelům. Případné dotazy a příspěvky zasílejte na Ozveny.Smidarska@seznam.cz.

Richard Zábranský

- *Klub sportovních rybářů*

Klub sportovních rybářů Smidary pořádá dne 31.5.08 druhý ročník rybářských závodů na "Šefaráku". Tímto zve všechny příznivce rybářského umění, aby se zúčastnili. Vlastnictví rybářské povolenky není podmínkou. Soutěžit se bude ve třech kategoriích: 1. Děti do 15-ti let - startovné 50,-Kč; 2. Ženy - startovné 100,-Kč; 3. Muži - startovné 150,-Kč. Začátek závodu v 6,30 hod., předpokládaný konec ve 14,00 hod. Občerstvení a dodržování pitného režimu zajištěno. Od 10,00 hod. - vepřové hody a opékané sele.

- *Okrašlovací spolek obdržel grant od Nadace Partnerství*

U brněnské Nadace Partnerství, která již v loňském roce podpořila ve Smidarech projekt zeleně u zdravotního střediska, se v rámci jarního projektového kola podařilo získat finanční podporu ve výši 10.000 Kč na předložený projekt s názvem „**Kulturní centrum mezi stromy**“. Tento projektový návrh byl předložen Okrašlovacím spolkem Smidarska a jeho záměrem je zlepšení podoby veřejného prostranství v obci Smidary na rozhraní ulic Dalesov a Nádražní, místně známého jako „náměstíčko“.

Cílem předkládaného projektu je plánovaně vytvořit v první etapě nové zelené prostranství s kulturní vegetací, které by mělo mít podobu okrasného a funkčního zeleného veřejného prostranství s následným využitím pro veřejnost.

Realizátoři z Okrašlovacího spolku doufají v široké zapojení občanů a partnerů do uvažování o možnostech řešení podoby tohoto veřejného místa a následně do spolupráce při realizaci projektu.

O konečné podobě prostranství bude rozhodnuto v rámci pracovní schůze Okrašlovacího spolku, jejíž konání bude řádně oznámeno za pomoci plakátů a rozhlasu v průběhu následujících měsíců.

Srdečně Vás proto zveme a předem se těšíme na Vaši účast.

● *Záchrana a obnova božích muk a zvoničky v Chotělicích*

Možná si kdekdo z vás již všiml, že v Chotělicích v zatáčce směrem ke hřbitovu se něco děje. Zmizela zvonička a boží muka ležela na kládách. Nebojte se, nikdo nic nekrade, je to jen dočasné, než skončí oprava započatá členy Okrašlovacího spolku Smidarska v březnu letošního roku. Ale popořádku. V loňském roce, když jsme zjišťovali stav drobných nemovitých kulturních památek na Smidarsku, naši pozornost upoutala boží muka a zvonička v Chotělicích. Zvonička měla silně prorezlou stříšku a jedna z travertů, na které stála, byla také úplně prorezlá, což ohrožovalo stabilitu konstrukce a hrozilo její zřícení. To samé platilo o božích mukách, kde byly propadlé okolní schody a i samotný křížek se nebezpečně nakláněl. Obě stavby si žádaly bezodkladný zásah.

Proto jsme požádali Nadaci VIA o financování projektu, která naší žádosti vyhověla. Stejně tak část financí věnovala Obec Smidary a i někteří členové našeho spolku. Největší zásluha a díky pak patří Ing.Duškovi, který nejenže spolufinancoval projekt, ale zejména prováděl vysoce odborné ukotvení a restauraci božích muk. Jak se totiž ukázalo, nebyly pod stavbou základy, a tak pro kořeny ze sousedních lip nebyl problém narušit stabilitu stavby. Nejnižší stupeň schodů, ukrytý pod terénem, byl úplně rozdrobený a bylo třeba jej zcela vyměnit za nový, vyrobený z velmi

odolného božanovského pískovce. Následovalo očištění a pomocí speciálních nátěrů i fixace povrchu božích muk. V průběhu prací jsme došli k několika zajímavým zjištěním. Pod nánosy nečistot se objevilo překrásné zlacení nápisů a dekorací na soklu božích muk. Dále se nám podařilo objevit i část původního kovového plůtku, který zmizel někdy v šedesátých letech. Bude třeba jej řádně restaurovat a chybějící část nechat dodělat. Avšak máme jeden problém! Nevíme, na jakém místě byl plůtek upevněn, proto se obracíme na Vás, čtenáře a rodáky, nemáte-li nějakou starou fotografii, na které je vidět ještě stojící plůtek. Pokud ano, kontaktujte nás přes obecní úřad. V neposlední řadě ještě chceme doplnit i lucerničku na sokl božích muk.

Vedle toho zvoničku, která podle data na výdřevě byla opravována v říjnu roku 1968, bylo nutné nejdříve snést na zem z pět metrů vysokého sloupu. Nebýt mechanizace a pracovníků Agro Slatiny, zejména pana Noska, asi by se nám to nepodařilo. Pracovníci Agro Slatiny následně vzali opravu zvoničky za svou. Nechali opískovat konstrukci a natřeli ji. Další na řadu přišel litinový zvon, který patrně patří k poválečné produkci některé z českých nebo slovenských hutí. Jeho povrch byl silně zkorodovaný, opískovali jsme ho a oslovili zbraslavské zvonařství pana Manouška, jak dále postupovat. Nyní probíhá měděné oplechování stříšky novobydžovskou firmou pana Nebezského, a poté bude konečně následovat návrat zvoničky na její místo.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se na obnově božích muk a zvoničky podíleli a podílejí. Chcete-li i Vy přispět svojí troškou do mlýna a podílet se na zlepšování prostředí v našich obcích, náš spolek čeká právě na Vás.

Vilém Zábranský

● Zprávy z Finančního výboru

Na prosincovém zasedání zastupitelstva bylo jedním z hlavních bodů projednání rozpočtového hospodaření na již nyní aktuální rok 2008. Rozpočet v navržené podobě respektoval podněty a návrhy občanů a jejich zastupitelů. Do jeho finální podoby mohl každý zájemce nahlédnout na úřední desce dříve než 15 dnů před projednáváním a mohl jej připomínkovat. Výsledná navržená a schválená podoba byla následující:

PŘÍJMY		VÝDAJE	
Daňové	12 459 000 Kč	Běžné	8 730 400 Kč
Vlastní	1 030 960 Kč	Transfery	1 936 000 Kč
Přijaté dotace	423 040 Kč	Kapitálové a preinvestiční	3 776 600 Kč
Vlastní zdroje	520 000 Kč		
CELKEM	14 433 000 Kč	CELKEM	14 433 000 Kč

Mezi rozpočtově nejvýraznější body na letošní rok patří:

- Fáze II. rekonstrukce sociálních zařízení ZŠ
- Financování splátek úvěru hasičského auta CAS -16
- Projektové dokumentace a příprava žádostí EU (projekt kanalizace, žádost o projekt na rekonstrukci zdravotního střediska, studie a dokumentace Sokolovny)
- Bytová výstavba (parcely, inž.sítě)
- Péče o veřejnou zeleň – obslužná technika

Rozpočet byl v tomto složení schválen a obec může na základě tohoto znění realizovat uvedené záměry. Tento dokument je možné nalézt na internetových stránkách Obce Smidary.

Ondřej Havlíček, předseda Finančního výboru

● *Pálení čarodějnic 2008*

Dne 30.4.2008 se ve Smidarech, jako všude jinde, konal slet čarodějnic a čarodějů všech věkových skupin.

Sraz byl v 18 hodin u obecního úřadu a odtud se šlo za zvuku místního rozhlasu průvodem kolem čerpací stanice na dvůr restaurace Sokolovna. Zde měli pořadatelé, Obec Smidary (kulturní komise) spolu s Okrašlovacím spolkem Smidarska, připraveno nejen spoustu soutěží a zábavy pro děti, ale hlavně měli postavenou hranici hned s dvěma čarodějnicemi.

Celé veselí zahájilo vystoupení dětí z mateřské školky pod vedením jejich učitelek.

Všechny přítomné přivítal a seznámil s programem pan V. Zábranský. Soutěžilo se v přenosu pingpongových míčků na lžičce, létání na koštěti, hodu šipkami, skládání puzzle, přesnosti hodu peněz do misky s vodou a tréninku paměti. Po prolétnutí všemi soutěžemi si každý vyzvedl malou odměnu, a to pitíčko se sušenkou. Poté nastal okamžik

zapálení hranice, kterého se ujala starostka obce paní D.Drašíková a O.Havlíček. Po celou dobu na oheň dohlíželi smidarští dobrovolní hasiči s novým autem, které si bylo možné i prohlédnout. Dále následoval tanec u ohně a výběr nejhezčí čarodějnice. V kategorii nejmenších vyhrála Tereška Drobná a v kategorii starších slečna Křepelová. Úkolem poslední soutěže bylo co nejrychleji najít obrázky rozmístěné po celém dvoře Sokolovny. Jednoduché motivy si děti musely zapamatovat a pověření dospělí jim je vpisovali do čarodějných kartiček. Kdo jako první vyhledal všechny obrázky, stal se držitelem dvojsedadlového koštěte. Ale ani ostatní děti nemusely smutnit, čekala na ně další sušenka nebo pitíčko.

Čarodějné odpoledne končilo asi ve 20 hodin a poté následovala volná zábava. Protože účast maskovaných i nemaskovaných čarodějnic a čarodějů byla velká a ani počasí nás nezahlavilo, nezbyvá než s radostí dodat, že odpoledne se vydařilo. Jen ještě musíme poděkovat panu P.Drlému, který celý večer hrál na své kouzelné varhany, bez kterých by tanec u ohně byl jen pouhým přešlapováním. Tak a teď vzhůru, ať se zase za rok sletíme všichni ve stejném čase na stejném místě.

Jana Šustová

● *Oslava Svátku maminek*

Krásné počasí, malý výlet na kolech i pěšky, hry, soutěže, sladké překvapení pro maminky ... i tak lze strávit odpoledne . Ve středu 14. května se děti z MŠ s rodiči vydali na kolech do Červeněvsi na fotbalové hřiště . Skupinka mladších dětí zdolala cestu pěšky, vyhledaly a "pochytaly" všechny ukryté motýly i barevné fáborky. Na hřišti plnily připravené úkoly, sbíraly body v podobě okvětních lístků a lepily je na připravená kolečka. Za splnění je čekala sladká odměna. Zazpívaly maminkám k svátku, pohostily je. Tatínkové a dědečkové předvedli zručnost při skládání vlaštovek, letadel z papíru a při fotbale. Děkujeme panu Šefarovi, který se svými pomocníky stačil uhasit žízeň všech přítomných, a všem ostatním za účast a pomoc.

Pokrupová Alena

● *Plán akcí Obce Smidary na rok 2008*

Loučná Hora

- hřbitov: oprava plotu, nátěr vrat a sestřižení tují, topoly seříznout a pokácet, úprava pomníku ruských vojáků
- terénní úprava kolem kostela sv. Jiří
- vypracování žádosti o dotaci na nátěr kostela sv. Jiří v rámci nutné údržby
- hasičská nádrž: přípravné práce před vznikem parčíku

Smidary

- hřbitov: úprava tují, nátěr vrat, úprava hrobu vojáků a farářů u márnice
- příprava infrastruktury pro nové parcely u ZŠ
- přípravné práce k žádosti o dotace na zateplení zdravotního střediska
- oprava plotu u mateřské školky
- příprava dotace na vybudování ČOV a kanalizace
- úprava tují podél silnice u bývalého JZD

Červeněves

- nátěr plůtků u pomníků
- vyčištění stoky na návsi
- vybudování chodníku k prodejně p. Závodníka
- nátěr zvoničky
- nátěr zábradlí u přechodu

Kříčov

- oprava hasičské zbrojnice
- oprava veřejného rozhlasu
- příprava grantu na úpravu parčíku

Chotělice

- dokončení rekonstrukce budovy OÚ
- přeložky chodníků
- úprava zeleně na hřbitově
- čištění krajnic
- dokončení opravy zvoničky pomocí dotace, kterou získal OSS
- úprava hráze „u koupaliště“

● *MŠ Smidary*

Ve školce se nenudíme

Naše školka se snaží dětem nabízet pestrý program. Do kouzelného světa pohádek se s dětmi přenášíme každou chvíli. Navštívili jsme Jiráskovo divadlo v Novém Bydžově, kde na nás čekal Krakonoš a pekařka Jíra, dále pak Sněhurka a sedm trpaslíků a to vše ve velmi působivé pohádce, kde hrály především děti. Maňásková pohádka za námi přijela až do školky – veverka Zrzečka a její kamarádi, kteří provedli děti zimou a jarem. Na pohádku se přišly podívat i děti z 1. a 2. třídy ZŠ.

V lednu a únoru jsme společně s dětmi ze ZŠ jezdili do Hořic na plavecký výcvik. Kurz byl velmi efektivní, děti se nejen seznamovaly s vodou, ale dozvěděly se, jak se plavat opravdu naučit. Při získávání těchto dovedností je rovněž dobrá úzká spolupráce s rodiči, kteří jsou zapojeni do dění ve školce.

Dobrá spolupráce fungovala i jinde. Ať už to byl karneval a na něm šašci, klauni, maškary, plný her a soutěží nebo zdařilá velikonoční dílna, kde si rodiče s dětmi vyzkoušeli různé tvůrčí práce – např. tvorbu věnečků z proutí a jejich zdobení, tvorbu velikonočních slepiček, zajíčků, jarních zahrádek, zdobení kraslic, koulení syrovým vajíčkem apod. Patřilo sem i pletení pomlázky, postup nám předvedl jeden z dědečků, a děti měly možnost samy si pletení vyzkoušet.

Další akcí byla návštěva hasičské zbrojnice, kde byla dětem umožněna prohlídka hasičského vozu a techniky. Následně děti své zážitky ztvárnily při výtvarné činnosti – práce budou zaslány do soutěže. V dubnu, který je měsícem bezpečnosti, jsme měli program zaměřený na dopravní výchovu s názvem „Děti, pozor červená!“ Procvičovali jsme pravidla pro bezpečný pohyb na ulici – např. jak správně přecházet ulici, znalost značek v naší obci, pokyny vlevo a vpravo a téma „Já jako cyklista“. Doma s rodiči pak děti vyráběly různé modely dopravních prostředků, které byly využity k bohaté tematické hře. Celý program byl zakončen malým testíkem znalostí.

V neposlední řadě jsme oslavili „Den Země“ a školka byla také plná čarodějnic a čarodějů. Důkazem toho, že se v naší školce nenudíme, jsou samy děti, které se s radostí a aktivně účastní každé akce.

Jana Dejlová, učitelka MŠ

● *ZŠ Smidary*

Naše Základní škola a mateřská škola Smidary je zase o krok dále. Rádi bychom se s vámi podělili o akce, které na naší škole od zimy proběhly, a pozvali vás na ty, které nás ještě čekají.

Díky našemu zřizovateli, Obci Smidary, se učitelé i žáci mohou těšit z nových prostor u tělocvičny, kde byly vybudovány nové šatny, sociální zařízení a sprchy. V lednu a v únoru jsme uspořádali velmi oceňovaný lyžařský kurz a zimní školu v přírodě v Orlických horách. Přestože k nám sněhové podmínky nebyly zrovna příznivé, podařilo se učitelům připravit pro děti opravdu pěkný týden. Chtěla bych poděkovat zejména panu zástupci ředitelky Mgr. Pavlu Caltovi, který zaštitil svou odborností obě akce i vyučujícím pí. učitelkám Mgr. Jarmile Souškové, Mgr. Kateřině Duškové a panu učiteli Mgr. Vilému Zábranskému, kteří se žákům vzorně věnovali. Žáci 1. stupně školy se zúčastnili plaveckého výcviku, a protože jsme byli s výukou plaveckého bazénu v Hořicích spokojeni, budeme v příštím roce ve spolupráci pokračovat. Zúčastnili jsme se jako každý rok i fotbalových klání škol McDonald Cup a Coca Cola Cup pod vedením pana zástupce Mgr. Pavla Caltý i přírodovědné soutěže, na které naše žáky dobře připravila paní učitelka Mgr. Hana Zelenková.

Dbáme také na kulturní rozhled našich dětí. V lednu se zúčastnili všichni naši žáci divadelního představení dětské opery Brundibár v podání chlapeckého sboru Boni pueri. Tuto operu hrály původně děti, které byly odvezeny do koncentračního tábora Terezín, a my jsme si mohli tuto, pro naše dějiny tak těžkou dobu, připomenout. Učitelé pravidelně vybírají z nabídek další kvalitní kulturní pořady pro děti. Velmi si vážíme všech rodičů, kteří si uvědomují, jak je kulturní rozhled pro jejich dítě důležitý, jak ho obohacuje a kultivuje, a kteří jsou tak ochotni nést i určité finanční náklady s tím spojené.

Významnou celostátní aktivitou, do které jsme se rádi zapojili, je akce Adoptuj panenku a zachrániš dítě, projekt Českého výboru pro UNICEF. Cílem tohoto projektu je podpora očkování v rozvojových zemích. Jistě jste již mnohokrát viděli záběry z chudých částí světa a pohled na nemocné děti je vždy zdrcující. Domníváme se, že je třeba děti učit i empatii, soucítění, a proto jsme se rozhodli pomoci. Děti samy, nebo s pomocí rodičů a prarodičů, vyráběly panenky. Každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně v rozvojových zemích očkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám. To, jak krásné panenky děti přinesly, si mohli rodiče prohlédnout při třídních schůzkách ve vestibulu školy. Děkujeme všem rodičům i učitelům, kteří podpořili i adopci jedné z panenek a přispěli nám drobnými finančními obnosy.

Mezi opravdové lahůdky patřil zájezd do Drážďan v době adventních svátků pod skvělým vedením paní učitelky Mgr. Jany Kocourkové. Výlet měl vynikající ohlas a paní učitelce patří velké díky. V dubnových dnech vyjeli čtyři žáci 7. ročníku na týdenní pobyt do Anglie spolu s paní učitelkou Lucií Holou. Přivezli si spoustu skvělých zážitků a poznali, jak je znalost cizího jazyka důležitá.

Nedávno jsme uskutečnili na naší škole jedinečnou akci – 1. ročník nesoutěžního tanečního festivalu Smidarská ještěrka, kterého se zúčastnily základní i mateřské školy z celého regionu Novobydžovska a

Chlumecka. Akci, která byla mimořádně organizačně náročná, jsme zvládli se ctí a již se nám jednotlivé školy hlásí na 2. ročník přehlídky, která se uskuteční v Jiráskově divadle. Velký dík patří pí. učitelkám Mgr. Jarmile Souškové a Mgr. Haně Špinkové, které soutěž organizovaly, panu školníkovi Pavlu Drlému za skvělé ozvučení celé tělocvičny a personálu školní kuchyně, díky kterému u nás nikdo netrpěl hladu, ani žízní.

Co nás ještě čeká?

Ráda bych vás všechny pozvala na sportovní cyklistický den Školáček základáček, který se bude konat v sobotu 24. 5. 2008. Jako loni budeme startovat ze dvora školy a účastnit se může doslova každý, bez rozdílu věku.

13. 6. 2008 si budeme opět moci poslechnout v kostele na Loučné Hoře koncert světoznámého českého chlapeckého sboru Boni pueri s programem Boni pueri na cestách. Sbor vystoupí bez nároku na honorář a výtěžek ze vstupného bude věnován na opravu místního kostelíka. Konec školního roku bude již tradičně patřit Zahradní slavnosti, kterou není již třeba představovat. Všechny vás proto v pátek 20. června srdečně zveme do areálu školy.

V závěru bych chtěla poděkovat všem učitelům, neboť vzdělávat žáky není jen poslání, ale i tvrdá práce, jejíž výsledky nejsou hned vidět. A protože chtějí svoji práci dělat co nejlépe, věnují jí i spoustu svého volného času. Při této příležitosti bych ráda připomněla i velkou obětavost obou pedagogických asistentek paní Kamily Prouzové a paní Ivy Šoufkové, které skvěle pomáhají dětem, které to potřebují. Všem nám jde jistě o to samé. Aby z dětí vyrostli slušní a vzdělaní lidé, kteří si najdou ve společnosti své místo.

Mgr. Hana Musílková

● Střípky z Křičova

Z naší obce Křičova jsou do střediskové obce Smidary necelé 3 km. Naše obec byla sloučena s obcí Smidary v roce 1960 za starostování pana Tyrychtra, kdy funkci tajemníka tehdy vykonával pan Josef Vlášek. Pracovníky tehdejšího obecního úřadu byli kromě těchto dvou zmíněných pan Pulec, paní Magda Kafková a později paní Richterová z Chotělic. Skartace Obecního úřadu Křičov v roce 1959 byla provedena tím způsobem, že se veškeré spisy i zápisy nacpaly do pytlů, které byly nějaký čas v chodbě smidarské radnice, až skončily ve sběrných surovinách.

Nyní obec žije ve skromných podmínkách, obyvatel ubývá a dnes již z původních, kterých bylo kolem tří stovek, zbyla necelá stovka obyvatel. Tím, jak se měnili předsedové MNV, docházelo i k zásadním změnám u nás v Křičově.

Byla vystavěna hasičská zbrojnice se zasedací místností a také nová prodejna potravin, která bohužel chátrá a je stále nabízena k prodeji. Po odchodu pana Chvojky byl zdejší velkostatek spravován jako státní statek a od roku 1960 převzalo pozemky místní JZD, které se v roce 1960 sloučilo s JZD Červeněves. Tam byla soustředěna i mechanizace, u nás pracovalo pět párů koní a kolem třicítky pracovníků, převážně žen, v rostlinné výrobě. To vše již odvál čas. Dle starých zápisů obec čítala v roce 1850 asi 36 domů, v obci byl poplužní dvůr, jeden kupec, jeden kovář, dva hostince. V současné době je v Křičově 61 popisných čísel, ale asi jen polovina z nich je obsazena.

V posledních letech zanikl sbor dobrovolných hasičů a již druhé volební období nemáme ani zástupce v obecním zastupitelstvu. Kandidáti byli, ale přepočtem hlasů se nedostali na některé z předních míst v obci. Zdejší velkostatek nyní vlastní pan Ort ze Starého Bydžova, který již do jeho oprav vložil nemalé finanční prostředky. Časy se mění a ti mladí mají na nynější poměry jiný názor. Nyní máme na předním místě mladou paní starostku Danu Drašíkovou, která se představila se svými spolupracovníky občanům na veřejné schůzi v naší obci. Přejeme jí hodně úspěchů ve veřejné práci a věříme, že ani na naši obec nebude zapomínáno. Rovněž paní Pokrupová, která je zástupkyní pro Křičov a řeší naše problémy, musí být pochválena, vzorně se o nás stará.

Vezměte tyto řádky s lehkým úsměvem, vždyť je posílá nejstarší občan naší sloučené obce

Václav Žampa

• *Z deníku nezávislého pozorovatele*

Přestěhovat se z města na vesnici znamená být chtě nechtě vtažen do místního dění. První věc, kterou takovým počinem ztratíte, je městská anonymita. Zjistíte totiž, že každý je něčí strýc, teta anebo alespoň bratranec či sestřenice ze třetího kolena. Pokud jste od přírody zvědaví, naskýtá se vám možnost dozvídat se stále něco nového. Jakmile zjistíte, kdo ke komu patří a odtajníte, že vy nejste ničím příbuzný, začnete se seznamovat s životem obce.

Nejprve pochopíte, že vzdálenost je zde relativní, neboť záleží na tom, co potřebujete a proč. Tak například chcete-li do přírody, stačí si otevřít balkon. Přírodu zde máte na každém kroku – zahrádky, nově vysázené hlohy, nově udělaný parčík vedle hasičské zbrojnice. Chcete-li do přírody ve městě, musíte si za ní popojet mimo město. V městském parku totiž sedí polovina obyvatel města, zahrádky jsou nahrazeny panelákovými balkony s muškáty a vysazovat někde stromy, rovná se kazit technický ráz města, nehledě na to, že ani nemáte kam je sázet. Naproti tomu ujede-li vám ve městě autobus, přešlapujete chvíli na místě a vzápětí vám přijede další. Ujede-li vám autobus zde, máte jistotu, že v práci dnes budete začínat vysvětlením šéfovi, že jste určitě nezaspali, ale že vám utekl pes a zapomněli jste klíče, takže jste spoj nestihli.

Dále pochopíte, že za jakýmkoli počinem na vsi je především lidská práce. Ve městě nemáte příležitost si tento samozřejmý fakt uvědomit. Ráno vstanete a vidíte z oken paneláku, jak vám před očima vyrostly základy zábavného centra. Jak to, že vám to nikdo neřekl? Proč vám nikdo nesdělil, že budete mít z okna výhled na betonovou stavbu? Tak aby bylo jasno, vás v tom příšerném centru nikdo neuvidí! Měli se vás zeptat! Zde na vsi, pokud někdo něco staví, tak víte kdo, co a proč. Jedná-li se o veřejnou stavbu, pak jsou povětšinou lidé o ní dostatečně informováni a mají možnost zúčastnit se spolurozhodování o výstavbě. V této fázi ale vesnice naráží na určité potíže, na které ve městě při rozhodování ve stylu o nás bez nás narazit nemůžete. Tím problémem je komunikace.

Při snaze shodnout se na nějakém řešení můžeme v procesu komunikace rozlišit určité základní typy lidí. Prvním typem jsou ti, kteří moc nenamluví, ale hodně udělají. Druzí hodně mluví, o všem ví naprosto všechno, na vše mají také jasný a vyhraněný názor, ale ve výsledku se jim práce vyhne obloukem. Další jsou ti, kteří to, co říkají, také udělají. Vedle nich ještě ti, kteří si myslí něco zcela jiného, než prezentují při rozhodování, a dokonce snad i výsledné řešení sabotují. A konečně ti, kteří se jednání vůbec neúčastní, neboť mají pocit, že se jich netýká. Takže nakonec se akce sama stává horkým bramborem, který si lidé mezi sebou přehazují a čeká se, koho brambor trefí. Taková komunikace trochu připomíná dětskou hru „Chodí pešek okolo, nedívej se na něho!“ A ten, kdo se koukne, stává se tak trochu vesnickým otloukánek. Otloukánek nakonec vše zařídí a výsledkem je, pokud nejde zrovna o výstavbu, nějaká zajímavá obecní akce – plesy, adventní koncerty, výstavy na obecní radnici, volnočasové zábavné aktivity pro děti, výlety po okolí, různá šou na počest nadpřirozených bytostí jako je Mikuláš a čarodějnice. O tom, že těch akcí za poslední rok nebylo vůbec málo, nás informovaly pravidelně a seriózně zdejší místní noviny. Vzhledem k výše vymezeným komunikačním typům lze snadno předstírat i následné reakce lidí na pořádanou akci. První jsou ti, kteří se nevyjádří, nicméně přijdou a výborně se baví. Druzí zkritizují vše od podlahy až po strop a už z principu se prostě bavit nemohou. Dále ti, kteří říkají, že se akce povedla či nepovedla, nicméně tak jako tak oceňují snahu pořadatelů. Pak nesmíme zapomenout na ty, kteří přikyvují, jak je akce výborná, nicméně to nemyslí upřímně a kde můžou, do otloukánka si bouchnou. A nakonec samozřejmě ti, kteří vůbec na akci nepijí.

Těžko říci, zda je účast obyvatel na spolurozhodování o věcech obce pozitivem, či negativem. Nicméně je přinejmenším zřejmé, kdo přiložil ruku a k jakému dílu, což se ve městě nikdy nedozvíte, a proto také reakce městských obyvatel se projevují pouze v počtu lidí, kteří se na akci dostaví. Lidská práce, která za tím stojí, se vytrácí a máte pocit, že město žije jaksí samo. Nakonec se i radost z akce vytrácí, protože víte, že i kdybyste se postavili na hlavu, proběhne tak jako tak. Proto se domnívám, od té doby co jsem obyvatelem této obce, že jakákoliv činnost by měla být oceněna, neboť za ní určitě stála něčí namáhavá práce a snaha učinit něco pro povznesení obecní kultury.

A posledním zjištěním, které vás při srovnání života ve městě a na vesnici rozhodně nemine, je fakt, že vesničané jsou se svou obcí mnohem více spjatí, než měšťané se svou. A proto jim nelze upřít, že žijí tím, co se v obci zrovna děje. Nemám teď na mysli to, že všichni vědí, kdo si koupil v krámě kolik rohlíků, ale například to, že koná-li se pout', pak se tam určitě většina obyvatel sejde. Shledávám tedy jako velké plus, že lidé zde mají o svou obci nemalý zájem, a tak mohu jedině konstatovat, že čím víc akcí se bude konat, tím více přispějí k životu v obci. A proto tedy nezbývá než dodat: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!

S pozdravem R. V., nezávislý pozorovatel

● *Komunální volby---Volby do obecního zastupitelstva!*

Komunální volby nebo také volby obecní jsou vlastně o tom, jak bude obsazena radnice v naší obci vždy v určitém volebním období. Je to vlastně jakýsi celostátní konkurs, který vždy vypíše vláda podle určitých pravidel a který má určit hospodáře, kterému bude na čtyři roky svěřen majetek obce a kterého si občané vyberou. A jelikož se jedná o konkurs, přihlásí se do něho různá uskupení, která se ucházejí o přízeň občanů. A o tom, kdo to konkrétně bude, koho si občané zvolí jako své zástupce – poslance - na smidarskou radnici a koho si tito zvolí ze svého středu za starostu obce, o tom rozhodnou vždy jednou za čtyři roky právě samotní občané. Je to vymoženost demokracie, kdy mohou samotní občané alespoň z části ovlivnit chod věcí veřejných ve své obci, což znamená určit si, kdo bude administrativně a legislativně spravovat území Smidar a přilehlých obcí, kdo se bude starat o zlepšování životního prostředí, o zeleň, o komunikace. Opravovat a modernizovat budovy, které jsou majetkem obce. Smysluplně investovat do nových zařízení sloužících občanům, účinně napomáhat rozvíjení sportovní činnosti občanů a kultury v obci.. A v neposlední řadě pak zodpovědně hospodařit se svěřenými finančními prostředky, které dostává obec od státu formou přerozdělení našich daní. A právě o tom jsou komunální, čili obecní volby.

Ne vždy ovšem komunální volby byly takové, jak je známe z těch posledních let. Téměř po celých čtyřicet let občané volili takzvanou jednotnou kandidátku Národní fronty, kdy účast na volbách byla 99,98% a kdy se u nás ve Smidarech dokonce volilo manifestačně – veřejně - a kdy výsledky voleb byly již předem známé. Teprve po listopadu 89 si občané zase svobodně sami mohli rozhodnout, koho ze svých spoluobčanů chtějí mít na své radnici a kdo se jim má starat o věci veřejné.

První volby po listopadu byly plny očekávání a jakési euforie. Tak jako jinde, i u nás bylo ustaveno takzvané Občanské fórum. Byly organizovány mnohé veřejné, mnohdy velmi rušné schůze, na kterých se tehdy výrazně angažoval smidarský občan Jan Šefara. Vzhledem ke své tehdejší veřejné angažovanosti to byl také on, který v prvních polistopadových volbách dostal nejvíce hlasů od občanů Smidar. Tyto první volby probíhaly plně v režii tehdejší ODS, a tak pan Šefara byl zvolen i prvním polistopadovým starostou obce. První polistopadové volby byly zároveň takové hektické, plné očekávání změn, které přijdou, někdy i takových podnikatelsky naivních představ. Ty další již byly mnohem klidnější. Starosta Jan Šefara již ani zdaleka nedosáhl takové podpory občanů, ale funkci starosty vykonával ještě celá dvě volební období. Dalších voleb se on a s ním mnoho dalších poslanců již nezúčastnil. Přišli další volby.

Listopadové komunální volby roku 2006!

Podívejme se, jaké to byly volby, a co občanům za ta čtyři léta přinesly? Do konkurzu o přízeň občanů se tentokrát přihlásili noví mladí občané, Nezávislí, bez jakékoliv politické zkušenosti. Občan Ladislav Hořejšek, bývalý předlistopadový starosta, a občan Z. Berný kandidovali samostatně. Dále se hlásilo početné seskupení předlistopadových funkcionářů, počínaje funkcí starosty, tajemnice, či jinak angažovaných v podobných funkcích dřívějšího MNV. V nadcházejících volbách dali občané důvěru právě tomuto uskupení. Ve volbách získali z 15 poslanců většinu, tedy 9 míst v zastupitelstvu. A tuto většinu také plně využili a podle hesla „Vítěz bere vše“ zvolili ze svých řad starostu Jaroslava Tauchmana, obsadili radu a komise, a převzali tak veškerou zodpovědnost za chod OÚ a za vše, co se v obci dělo po celé volební období. Na prvním plenárním zasedání, bylo na dotaz, jaký bude jejich volební program, odpovězeno: Jsme noví, nevíme, jaké budou finance do budoucna, ale v každém případě budeme přednostně usilovat o zlepšování životního prostředí, tj. výstavbu chodníků a komunikací a o modernizaci zařízení, jako je škola a zdravotní středisko, které byly v minulých letech zanedbány. Nu a jak si po celé volební období vedli, co vše se podařilo, co se v obci zlepšilo a jak hospodařili se svěřenými prostředky, na to se podrobněji podíváme.

V průběhu volebního období musela rada OÚ řešit některé problémy, které ovlivní život obce na několik let dopředu. Tak především to byly záležitosti kolem zdejší ZŠ, zemřel totiž dlouholetý ředitel pan M. Drofa. Ve výběrovém řízení dostala důvěru nová ředitelka, ambiciózní a cílevědomá Mgr. H. Musílková. Dle zákona byla také na ZŠ ustavena Školská rada, jakýsi dozorčí orgán nad činností a hospodařením ZŠ s propojením na OÚ, o jejíž činnosti toho moc nevíme. Škola se také stala příspěvkovou organizací a samostatným právním subjektem, kdy zřizovatelem se stal Obecní úřad. Ten také je od roku 2003 plně zodpovědný za její chod. Do ZŠ byly OÚ investovány značné finanční prostředky. Byly zmodernizovány chlapecké WC za více jak 900.000 Kč. Dále byla velkoryse zmodernizována školní kuchyně za 6,5 mil Kč s kapacitou několikanásobně převyšující stávající poměrně malý počet obědů. Asi těžko v budoucnu bude dosaženo nějakého podstatného navýšení. Investice ekonomicky těžko hodnotitelná, ale s ohledem na budoucnost a s přihlédnutím k okolním školám ve Skřivanech a v Hlušicích s budoucí možnou reorganizací v tomto směru, však zcela pochopitelná. Podobně se můžeme dívat i na další potřebné modernizace a další podobné akce v dalších letech.

Prozíravost a vstřícnost rady s ohledem na budoucnost se projevila i při obsazování místa zubního lékaře. Podobně tomu bylo i při řešení zřizování nové ordinace, tehdy ještě budoucího, dnes však již stálého obvodního lékaře v obci, MUDr. Homoly. Zatím co jinde mají se získáváním obvodních lékařů vážné problémy, u nás máme minimálně na dvacet let, jak se říká, vystaráno. Zdravotní středisko bylo také podstatně modernizováno a to za nemalé finanční

prostředky, včetně nákladů na vybavení. Investovaná částka byla vyšší jak 1,3 mil. korun. Obyvatelům Hradčan bylo splněno téměř čtyřicet let trvající přání – snaha o vybudování kanalizace a odstranění téměř nesjízdných cest. A tato lokalita se tak rázem stala jednou z nejhezčích v obci. Z dalších větších investic to byly výstavby chodníků ve Smidarech a v Chotělicích. Dále rekonstrukce kaple na hřbitově s novým chodníkem a osvětlením. Pro mládež a sportovní obce vzniklo na Sokolovně sportovní hřiště a ještě následovala celá řada dalších akcí..Největší investicí však byla výstavba takzvaného Pečovatelského domu v lokalitě Loučná Hora pro smidarské seniory, která se bohužel tak nějak nezdařila. Byla to investice za 19 milionů Kč, kdy z prostředků samotného OÚ bylo investováno více jak 10 milionů. Rozsah investic a financování různých větších akcí byl mnohem vyšší, jak je uvedeno v dalším uveřejněném přehledu, který by měl občanům poskytnout podrobný přehled aktivit celého volebního období .

Pokud jde o společenskou a kulturní činnost, za zmínku stojí oslavy čtyřicátého výročí postavení nové školy ve Smidarech, které probíhalo pod patronací OÚ. Tato akce byla bývalým vedením školy velmi dobře a přehledně připravena. V den Otevřených dveří, školu navštívilo množství občanů, kteří se zde mohli podrobně seznámit s působivou a velmi profesionálně zpracovanou celou dlouhou historií smidarského školství. Na přehledných panelech na chodbách školy se občané dozvěděli mnoho zajímavých informací o vzdělávání mládeže ve Smidarech. Potom následovala v Sokolovně školská akademie, která se měla stát jakýmsi pokračováním staré smidarské tradice, kdy se dřívější učitelé vždy každoročně pochlubili výsledky v mimoškolní výchově. Bohužel akademie se opakovala už jen jedenkrát, již pod vedením nové ředitelky, a pak vzala za své. Škoda. Další událostí byly oslavy 130. výročí založení organizace místních hasičů, rovněž pod patronací OÚ, které se odbývaly na hřišti před školou a byly bohatě navštíveny občany ze Smidar a z okolí, včetně přidružených hasičských sborů z okolí. V době povodní zorganizoval OÚ veřejnou sbírku s výsledkem 103.680 Kč. Rovněž schůzka vedení obce a Biskupství Hradce Králové o neutěšeném stavu kostela Sv. Stanislava odstartovala následné investice v dalších letech s prvním příspěvkem z rozpočtu OÚ ve výši 70.000 Kč. Ani další smidarské památky nepřišly zkrátka. Byly renovovány sochy S. Jana, Stanislava a Mariánský sloup v Loučné Hoře. Ne všechno se však dařilo. Nepohnulo se vůbec s přípravou pozemků pro výstavbu domků, kde nás předběhly všechny větší obce v okolí, včetně nejbližších Skřivan. Rovněž propagace plenárních zasedání, jejich náplň a malá účast občanů na nich, byla stálým dlouholetým problémem. Přestože existují Ozvěny Smidarska, informovanost občanů o práci OÚ, rady, o plenárních zasedáních, mimo pravidelné rubriky Slovo starosty, také nic moc. Třeba rozpočet , jeden z hlavních dokumentů pro práci OÚ, byl zveřejněn pouze jedinkrát a výsledky hospodaření pak již vůbec ne.

Celá činnost Obecního úřadu, to jest všechny ty investice, opravy, údržba, ale i samotná správa Obecního úřadu, pochopitelně něco stály, neboť nic není zadarmo a na všechno jsou třeba finanční prostředky. A ty pochopitelně samotný OÚ, který je vlastně jakýmsi státním podnikem služeb pro 1510 občanů Smidar, nevytváří. Do obecní pokladny tedy musely odněkud přijít. A ty dodala, kdo jiný než státní pokladna, a to formou přerozdělení našich daní. A tak každým rokem dostane Obecní úřad na každého občana s trvalým bydlištěm ve Smidarech částku kolem 7,900 Kč. A když jsou starosta a rada dostatečně aktivní, mohou do obecní kasy poplynout ještě další peníze. Takzvané dotace na větší akce, které dokáže Obecní úřad na vyšších místech zdůvodnit a patřičně prosadit.

Za léta 2002 až 2006 hospodařil Obecní úřad s finančními prostředky v celkové výši 98.190 mil Kč.

Rozpočet OÚ na léta 2002 až 2006!

Text	Rok 2002	Rok 2003	Rok 2004	Rok 2005	Rok 2006	Celkem milionů Kč
Daně	8,974	9,476	10,465	11,308	11,263	51,486
Vlastní příjmy	1,953	1,659	1,389	1,790	1,321	8,112
Dotace	859	16,519	8,582	540	7,176	33,675
Příjmy celkem	11,785	27,654	20,436	13,638	19,760	93,273
Výdaj celkem	11,389	27,159	23,290	12,451	23,901	98,190
Rozdíl	+396	+459	-2,854	+1,187	-4,141	X

Celkové příjmy 93,273´=100% Daně 51,486=55%..Vlastní 8,112=9%..dotace 33,675= 36% (v mil. Kč)

Za pět let činily výdaje Obecního úřadu více jak 98 milionů korun. Úctyhodná částka, za kterou by se nechalo například postavit pět loučňohorských pečovatelských domů, nebo 50 bytových jednotek. Ovšem nic není tak jednoduché, jak se na první pohled zdá. Ona totiž již samotná existence Obecního úřadu znamená značné výdaje. Jako každý úřad musí mít OÚ svého vedoucího, v našem případě starostu, který je státním zaměstnancem s platem ve výši dvojnásobku průměrného platu, místostarostu s polovinou průměrného platu a dalších 13 poslanců s patřičnými odměnami. K tomu ještě musíme připočíst 35 % výdajů na důchodové a zdravotní pojištění a máme tu téměř milion mzdových výdajů za rok. A každý OÚ musí mít nějaký úřednický aparát se mzdovými výdaji rovněž přes jeden milion

Kč. Někdo musí také v obci a okolních vesnicích udržovat pořádek, sekát zelené plochy, ošetřovat stromy, starat se o hřbitov, odvoz odpadků, které stále narůstají, realizovat drobnější akce a opravy a celou řadu dalších úkolů. A od toho jsme tu měli údržbářskou četou za další milion výdajů. V noci musí obec svítit, tj. dalších 300,000 Kč, odpadové hospodářství vykazuje roční deficit 300.000 Kč, budovy musí být pojištěny proti živelným pohromám Provoz traktoru a aut také něco stojí, s nějakými financemi se musí počítat i pro místní hasiče. OÚ podporuje každoročně místní fotbalisty 70.000. Kč. A když všechny ty režijní položky spočítáme, zbude ze základního ročního dvanáctimilionového rozpočtu na investice kolem poloviny. To by asi na všechny nutné potřeby Smidar a okolních obcí nestačilo, a proto musel OÚ uvažovat o některých akcích a dotacích od vyšších orgánů samosprávy.

I když celkové finální hospodaření bylo úspěšné, přece jenom ten poslední rok nedopadl nejlépe. Vznikl totiž deficit ve výši více jak 4 miliony Kč, se kterým se musel následně potýkat nový OÚ po volbách a který byl předmětem kritiky. Ten ovšem vznikl s plným vědomím toho, že akce jako nové auto pro místní hasiče je třeba i za cenu půjčky, že velkou investiční akci na Hradčanech je třeba realizovat najednou v jednom roce a nevystavovat tamní občany nepořádku v dalším roce a vydláždění dvora na OÚ je rovněž třeba. V roce 2007 pak omezením investičních akcí na ty nejnutnější a úsporným hospodařením se snažil s deficitem vyrovnat, aby rok 2008 byl již zase zcela normální. V podobné situaci byl OÚ nakonec i v roce 2004, a také se s tím bez velkým obtížím dokázal vypořádat.

Investiční akce za léta 2002...2006!

<u>Smidary středisko</u>		<u>Smidary obec</u>	
Zdravotní středisko	1,313	Hradčany-kanalizace,cesta	1,830
Školní jídelna	6,850	Dvůr OÚ	1,056
Dům pečovatelské služby	19,498	Vjezdy na náměstí	490
Chodník ke škole	526	Chodníky-Vorlíček,náměstí	
Zahradní technika	350	bytovka,hřbitov	814
Auto OÚ	330	Komunikace-Frydrych,Rosůlek	
Hasičský vůz	4,444	Čermák, pošta, kontejnery	388,5
Dovybavení	213	Hřiště Sokolovny	155
Auto škola a OÚ	169	Kaple	241,5
WC chlapci ZŠ	911	WC pohostinství	<u>75</u>
Garáže	<u>200</u>	Celkem	5,050
Celkem	34,804		
<u>Chotělice</u>		<u>Loučná Hora</u>	
Chodníky-Příbyl,Sedláček,Soukup,Kraus,Knajfl		Chodník Vobořil	138
	1,391,4	Komunikace Kryl	53
Oprava OÚ	706,3	Hasičská zbrojnice	40
Střecha čp. 92	52	Komunikace	<u>100</u>
Zeleň 60 ks	<u>25</u>	Celkem	331
Celkem	2,174,7		
<u>Červeněves</u>		<u>Křičov</u>	
Chodník ze Smidar	940	Komunikace	306
Komunikace Horyna	155	Komunikace	29
Dopravní značení	106	Oprava osvětlení	<u>86</u>
Chodník Janeček	155	Celkem	421
Retard. Pásky	<u>70</u>		
Celkem	1,426		

INVESTICE CELKEM44.206.7

Dotace : 1,944 mil.- požární auto,8 mil.– Pečovatelství dům ,4,600 mil. – školní kuchyně,
18,330 mil.- do roku 2003 na provoz a mod. Školy a další dotace.

Zda bylo volební období 2002 – 2006 úspěšné a pro obec přínosné, nechť posoudí čtenáři sami.

Zdroje : Internet – Obecní tabule, Stavební komise

Fr.Havelka

● *Jako kočka s myší (Pověst z Loučné Hory)*

Jaro jako jaro se vzdouvala Cidlina s Javorkou po lukách podle vsí a někdy i dvakrát za rok. Nejdřív, když tály sněhy, a taky v podzimních lijavcích. Cidlina přinášela od Jičina bahýnko šedivé, Javorka barvila velkou vodu rudě. Při soutoku obou řek se vždycky rozlilo široké jezero, všude samá voda.

Povodňové přívaly byly krajíně požeňáním. Trávy tu rostlo jako nikde jinde. Ale protože vzduch čpěl hniijícím bahnem dlouho do jara, založili vesníci na kopečku. Lučina Hora stávala už v předhusitských dobách, vesnička s poplužním dvorem, kostelík svatého Jiří a stará dřevěná zvonice s třemi těžkými zvony. Loučná Hora patřila zprvu zemanům Loučencům z Lučiny Hory, vyrostlým z domácího lidu. Za nich bylo ve vsi dobře. Vládli rozumně a robotu neutahovali.

Ke konci šestnáctého století připojil však baron Wagner Loučnou Horu k panství smidarskému. To se už vesníci nedařilo tak jako za Loučenců. Cizí šlechta vedla rozmařilý život, honila nevolníky z práce do práce a trestala buřiče, sotva se proti bezpráví ozvali. Pánům se nelíbilo, že loučnohorští sedláci drží ještě dost vlastních pozemků, zvláště ta luka pod kopcem. Takový lán! Nač? Čas na sklizeň nemají, musejí přece sušit u dvora a vůbec se nesluší, aby se sedláci dělili o půdu s urozenou vrchností!

V baronově kanceláři se radili: „Bude třeba ty úrodné louky pod lesem připojit k pánovu majetku!“ „Ale bez souhlasu sedláků to přece jen nepůjde. Co kdyby se to doneslo k císařskému dvoru do Vídně?“ „Půjde, nepůjde, však si umíme poradit. Voda v Cidlině a Javorce není selská. Je naše a přesto hnojí selská luka. Kdyby nebylo řek a jejich záplav, kdoví, jak by se sedláci ošívali.“ „Pozveme obecní představené a podepíší nám, co jim podstrčíme. Kdyby snad nepomohly sliby, pohrozíme jim!“ To bylo ke konci zimy.

K jaru obě řeky zas vystoupily z břehů. Vody vůčihledě přibývalo, rozlila se po celém okolí a pod Loučnou Horou se nadmulo jezero, jakého nebylo pamětníka. Panský správčík dal zapřáhnout do háku dva páry volů, drábové doběhli do vsi pro sousedy Krupku, Jandíka a Pomezného – a hyjé!

Sousedé zůstali stát v rozpacích. Proč si je direktor dal předvolat? Ale brzy poznali, kolik uhodilo. „Robotníci a poddaní smidarského panství!“ oslovil je správčík na břehu kalného jezera. „Všecko, co máte, je z vysokomyslné vůle dědičné vrchnosti, jíž jste před bohem přísahali svou poslušnost. Nemusíme vám snad vtíkat do palic, že úroda patří dvoru, nikoli vám.“ „Nerozumíme vám, milostpane,“ na to Pomezný. „Porozumíte, holoubkové, hned porozumíte. Kdyby nebylo řek, vyprahla by vaše luka a mohli byste na nich místo sena sušit hubu. Protože velká voda patří vrchnosti a z velké vody vyrůstá tráva, patří všecičko, co povodeň zaplavuje, ke dvoru!“

Do sedláků vjel mráz a oheň zároveň. Ale už panský správčík pokračoval: „Nebojte se, o nic nepřijdete. Na lukách budete pracovat jako dřív. Dosud jste je mohli sklízet jen v neděli. Při robotě je obděláte líc a na otýpku sena pro vaše kravky vrchnost koukat nebude!“

Správčík se bavil rozpaky zkoprnělých poddaných a ti nevěděli kudy kam. Potom chasníci pobídlí voly a oborali louku, kam až sahala povodeň. Pořádný kus to byl – od vesnice k vesnici – a trvalo celý den, než se zas vrátili. Dnes luka oborali, zítra zasadí do brázdy panské mezníky ...

Sedláci, to že je křivda, že se na to pámbu nebude dívat. „Kdo se opovažuje?“ osopil se na obecní představené direktor. „Či má vrchnostenský důchod trvat ještě na pachtu za hnojení luk? Nebo se vám snad stýská po rýči? Luka volají po odvodnění.“ Loučnohorští poznali, že je každý odpor marný. Správčík hrozil nejen jim, ale celé vesnici.

Od té doby sklízeli loučnohorští sena a otavy už jen pro pána. „Hrálo si s námi panstvo jako kočka s myší,“ říkali sedláci a pojmenovali ukradená luka jménem Herník.

Převzato z knihy Václava Horyny „Sluneční střelec“ – pověsti a zkazky z kraje Klicperova a Malátova, Havlíčkův Brod, 1961.

Znáte také nějakou pověst, která se váže ke Smidarsku? Napište nám ji, rádi ji otiskneme v příštím čísle.

●ROK 1963 druhá část

Život náboženský

V naší obci je většina katolíků, ovšem katolíků jenom dle jména. Kostel zeje od pondělí do soboty prázdnotou, pět věřících na bohoslužbách ve všední den je mnoho. Bohoslužby jsou 4x do týdne. Trochu lepší účast bývá v neděli a ve svátky a potom o pohřbu (20-50 lidí). Kostel uvnitř je v krásném pořádku, čistota, světlo! Zevnějšek ovšem trapný a volá po opravě. Správcem (administrátorem) zdejší farnosti je kněz František Prokop Ptáček z Chlumce nad Cidlinou. Denně dojíždí do Smidar.

Dosti početná je církev československá – má 60 duší – jak jsem zjistil dle zaplacených příspěvků v r.1962. Má svůj zvonek v severním rohu parku na náměstí naproti čp.25. Zvonek byl pořízen péčí církevní obce a instalován v r.1932. Práci řemeslnou provedla firma Stanislav Mrákota, strojnictví ve Smidarech čp.128. Byla tehdy menší intimní slavnost, bohoslužby ve škole a ještě menší průvod na místo, kde stál zvonek. Dnes píšeme rok 1963 a zvonek koná platné služby všem občanům, kteří končí svůj život a odcházejí z tohoto slzavého údolí kremací (těm se totiž nesmí zvonit na katolickém kostele). Československé bohoslužby se již nekonají od r.1962 vůbec, jen v československém kostele v Novém Bydžově, kde je farářem Oldřich Košťál.

Asi 15 rodin se ve Smidarech hlásí k církvi evangelické. Také tato církev nekoná zde bohoslužby od r. 1962 (není vhodná místnost) a bohoslužby se konají jen ve „sboru“ v Novém Bydžově. Bývalý římskokatolický kostel u sv.Trojice. Konečně je dost rodin bez vyznání, dnes se to těžko zjišťuje – totožnost náboženská se nikde nevede. Patří k nim všichni lidé pokrokoví, ne však bezvěrci. To by byla chyba. Věřící, kteří se nespolehají na církev! Pro ty máme ve Smidarech Sbor pro občanské záležitosti, předsedou je K. Tyrychtr. Jeho podniky: vítání malých občánků (náhrada křtu), svatby atd. Pro tyto účely je u nás upravený radniční sál.

Úprava obce, doprava, spoje

V roce 1963 pokračujeme stále ještě ve zdokonalování elektrifikace obce. Jsou to už jen dodělávky, ale proud je bezesporu plynulejší a silnější. Úprava chodníku v ulici Rudé armády začala 14.4. Následovala úprava chodníku v ulici Hřbitovní a je už – až na malý kousek - skončena. Také úprava chodníku na náměstí od čp.26 – 3l. Krásně provedeno, líbí se nám. Provedena stavba nového transformátoru v sadě JZD. Bude sloužit JZD a ZDŠ ve Smidarech.

Spojení naše se světem obstarávají: železnice – dobré spojení na všechny strany a velmi levné, vyhovující snad všem. Náčelníkem je Emil Řezníček, který nastoupil po Josefu Čípovi. Pak naše silnice a na nich jezdící autobusy. Na všechny světové strany. Přibylo spojení s Jičínem. Tady bych řekl: spojení s Novým Bydžovem až přepychové. Pak i poštovní úřad obstarává ochotně spojení s celým světem – písemně, telefonicky i telegraficky. I v noci možno telefonovat z JZD, z MNV, z továren. Letos se s námi rozloučil postmistr Vladimír Vitík. Sloužil nám rád a my ho měli rádi. Přejeme mu pokojný oddech po práci.

Zábavy a sport

Zábavy ve Smidarech se konají v Sokolovně, ať už jde o kino, či plesy, nebo koncerty a divadla. Máme slušný, prostorný, vzdušný a hlavně čistý sál. Kapacita: na 400 sedadel. A teď chronologicky se pokusím seřadit zábavy u nás:

12. leden: Požárnický ples – hudba PKO z Hradce Králové. Obeslán velmi pěkně.

13. leden: Naše děti plesají na maškarním, Sokolovna sotva dech popadala.

26. leden: Ples SRPŠ v Loučné Hoře. Špatné počasí, slabší návštěva.

29. leden: Zákaz tanečních zábav i biografiů. Slintavka a kulhavka ve Volanicích.

8.-10. května: Májové slavnosti ve Smidarech a naše pouť. Tři hudby hrály v Sokolovně. 7.5. kapela Josefa Bradny, 8.5. Spolana (pro mládež) a 9.5. Kmochova kapela. Jinak průběh oslav obvyklý. Pout' se vydařila, zábavy slušné.

9. června: Mezinárodní den dětí v Sokolovně.

24. srpen: Sokolovna. Předání Rudého praporu našemu Průmyslu prádla. Pěkné!

30. srpen: Sokolovna – koncert. 400 let našeho města. Pěkné a líbilo se.

1. září: Slavnost otevření nové školy. Veliká událost ve Smidarech.
2. září: Dožínky v Červeněvsi – Pohostinství u Melicharů. Bylo toho moc – veselí také moc!
- 7.prosince: Mikulášská – pořádal Sokol. Pěkná a veselá.
31. prosince: Silvestrovská zábava – Sokolovna – loučení se starým rokem.

Slovo na závěr – snad jen slovíčko

Silvestrovský večer mě zastihl na loučňohorském kopci, u loučňohorského křížku, jehož latinský nápis mě vyzval k odpočinku. Neodmítl jsem a rád se zadíval do smidarského údolíčka, mně tolik milého. Vlevo už osvětlené nádraží, kde píšťaly parovozů prořezávají hustou mlhu. Lokomotivy pomalu oddechují a zase zrychlují dech, aby nadýchnuty putovaly touto silvestrovskou nocí k severu i jihu. Kousek dál vlevo, v našem předměstí – Červeněvsi – vyhrávají ampliony místního rozhlasu a mezi hudbou se oznamuje členům JZD zvýšení naturálií. Po pravé své ruce slyším Kyrlovu „Brigádnickou polku“. To v Chotělicích občanům již klapou nohy do taktů a připravují se na velikou silvestrovskou noc.

Za mnou i přede mnou ticho. Loučná Hora se chystá tedy v tichosti užítí svého Silvestra. Popouštím otěže svým myšlenkám a odbrždžuji. Tak vida! Před osmdesáti léty – možná také na Silvestra – stál můj nebožtík otec možná také na tomto místě. To tenkrát jako učitelský pomocník vyučoval mateřskému jazyku a matematice na loučňohorské škole. Bože, to už je let, a dnes tu stojím já, také už stařec, a chci hodnotit tebe, ty roku 1963. Už proběhly mé myšlenky tvými šestnácti ulicemi, zatoulaly se do Červeněvsi i Křičova i na už brzy „naši“ Loučňou Horu. To smidarské lidské mraveniště rád pozoruji. To je ale pracovitých rukou! Továrny hučí celé noci, neb alespoň dlouho do noci. Často postojím u továrních oken a pozoruji dvojici hnědých rukou, jak přehrabují jakoby nekonečné sněhové závěje a tane mi na mysl píseň: Ta práce, matka pokroku Dál už to dnes neplatí.

A už přibíhají myšlenky z ulic a uliček. Vypravují mně, co nových kabátů a klobouků si oblékly naše dvorky a domečky! Vypravují o nových cestách a chodnících a té jedné, co zaskočila k nové škole – no té jede pusa. Však vidím novou školu, krásně osvětlenou, tam na stráňce za městečkem a rád ji vidím. Milý roku, než za tebou zapadnou naposled a definitivně dveře a ty vejdeš do našich kronik a snad i dějin, dovol, abych si z tvých krásných niv utrhl ten nejkrásnější květ olivovité rostlinky. Chci tento kvítek vložit na první stránku tvému nástupci, roku 1964, jemuž za 5 hodin otevřeme své domy a k němuž budeme všichni volat: Speramus – doufáme. To jsou má závěrečná slova, která ti děkují za vše, cos pro lidstvo vykonal. Udělals krok vpřed, snad krůček jen – ale i za ten vzdáváme dík.

Z kroniky O.Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

● Přehled činnosti kulturní komise za rok 2007

Kulturní komise působila v následujícím složení: Pokrupová Alena, Zábranský Richard, Šafková Jaroslava a Křepelová Pavlína.

Naše komise vznikla v listopadu 2006, a to z důvodu absence subjektu, který by se problematikou kulturního života soustavně zabýval. Komise se zaměřuje především na přípravu a na následnou realizaci kulturních a společenských akcí, kterými se Obec Smidary snaží zkvalitnit život v obci. Úzce spolupracujeme s Okrašlovacím spolkem Smidarska, což oběma stranám přináší řadu výhod (např. pomoc při realizaci atp.). Zatím jsme zorganizovali nebo se podíleli na těchto kulturních akcích: jarní setkání seniorů, pouťová výstava, pochod „Po lesní pěšině kolem Smidar“, Svatováclavská zábava a adventní koncerty. Kulturní komise zajišťuje přípravu Ozvěň Smidarska, které jsou následně vydávány Obcí Smidary. Za rok 2007 vyšla tři čísla Ozvěň Smidarska.

Každý, kdo má zájem spolupracovat a chtěl by přispět k rozvoji své obce, je vřele vítán. Stačí nás kontaktovat (smidary@seznam.cz).

Richard Zábranský

● *Matrika*

Narození

Markéta Honosivá
Adéla Bartůšková
Michaela Vaníčková
Barbora Šustová
Tereza Štěrbová

Úmrtí

Věra Kutifelová
Jan Lemberk
Karel Jiránek
Václav Žampa

Sňatky

Václav Schertler – Lenka Krulišová
Jiří Kubr – Eva Korychová

Zlatá svatba

Manželé Sakalovi – Smidary

Diamantová svatba

Manželé Ježkovi - Chotělice

● *Inzerce*

**ZÍSKEJTE AŽ 5000 Kč
MĚSÍČNĚ BEZ PRÁCE**

Máte auto, dům, pozemek či plot?

**Pronajměte je pro reklamní účely
a nechte je vydělávat...**

volejte kdykoliv
za lokální sazbu **490 490 390**

CITÁT: ALEXANDER RODA RODA	MEZINÁR. OLYMPIJSKÝ VÝBOR (ZKR.)	1	JMÉNO SEXUOLOGA UZLA		OBLAK	INICIÁLY FYZIKA EINSTEINA	MASITÁ PŘESNÍ- DÁVKA (Z ANGL.)	OBSAH ZLATA V MINCI	KRÁLOVNA KRÁSY	USEKNOUT	TĚŽ
KÓD MONT- SERRATU				ALJAŠSKÝ PES							
SPZ OSTRAVY				SKUTEČNOST INICIÁLY HERCE SKAMENE							
HLUBŠÍ OKROUHLE NÁDOBY NA VODU						MALÝ NOS					
	SPORTOVNÍ NACINÍ SEVERSKÉ JEHLIČ.LESY					3					
VEČNÝ NEPŘÍTEL I KAMARÁD JERRYHO											
ZNAČKA AMERICIA				ZNAČKA NÁKLADNÍCH AUT							
KRÁČET											
KÓD GHANY											
HLUBOKÝ ŽENSKÝ HLAS											
	SUMERSKÉ MĚSTO ÚLOHA				SPZ DUNAJSKÉ STREDY	RUSKÉ UKAZOVACÍ ZÁJMENO	RUČNÍ VOZÍK		SPZ LITOMĚŘIC	INICIÁLY HEREČKY HEGERLI- KOVÉ	2 SEVERNÍ VÍTR V ŘECKÉ MYTOLOGII
BANKROT								VESTA (ZASTAR.)			
NÁZEV PÍSMENE				ŘADOVÁ ČÍSLOVKA LÁZNĚ NA KRYMU				DOMÁCKY THEODOR BUTANOVÝ RADIKÁL			
PYTLÁKOVY NÁSTRAHY					POLNÍ PRÁCE OSUDOVÉ ZNAMENÍ					CITOSLOV. VRČENÍ POUŠTNÍ LISEJNÍK	
ŽENSKÝ KLÍN						CITOSLOVCE BOLESTI NĚMECKY "ZLY"			ČES.ŘEKA ROSTLINNÉ CIZOPASNÉ HOUBY		
	ZN.SELENU	LOVKYNĚ PEREL ZKR.ULTRA- FIAL.ZÁŘENÍ					CITOSLOV. TROUBENÍ ZNAČKA BERYLIA				
MIMOŘÁDNĚ VÝNOSNÝ OBCHOD											
SVĚDECTVÍ O JEŽÍŠÍ KRISTU											POMŮCKA: ANAPA, ARG, BOREÁS GHA, LAJB, UR

Ozvěny Smidarska vydává Obec Smidary. Adresa: Obec Smidary, nám. Prof. Babáka 106, Smidary, 503 53, IČO 269549. Povoleno MK ČR E 16696. Odpovědný redaktor: Richard Zábranský. Redakce neodpovídá za faktický obsah příspěvků od občanů. (Ozveny.Smidarska@seznam.cz). První vydání ročníku 2008. Tiskne Tiskárna V.&A. Janata s.r.o. Vyšlo 28.5. 2008.